

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΕΜΜΕΛΕΙΑ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1917: Ο Αλέξανδρος Α' ανεβαίνει στο θρόνο του Βασιλείου της Ελλάδος, μετά την παραίτηση του πατέρα του Κωνσταντίνου.

1941: Δύο 19χρονοι φοιτητές, ο Μανώλης Γλέζος και ο Απόστολος Σάντας, με μία παράτολμη ενέργειά τους, κατεβάζουν από την Ακρόπολη τη γερμανική σημαία και αναρτούν την ελληνική.

1941: Λήγει η Μάχη της Κρήτης, με την κατάληψη όλου του νησιού από τους Γερμανούς.

1962: Η Μικτή Θεσσαλονίκης νικά 2-1 την Μπαρσελόνα σε φιλικό παιχνίδι. Το νικητήριο γκολ πετυχαίνει ο Λώλος Χασεκίδης του Ηρακλή.

1972: 25 άτομα σκοτώνονται και 72 τραυματίζονται στο διεθνές αεροδρόμιο του Τελ Αβίβ, όταν μέλη της τρομοκρατικής οργάνωσης Ιαπωνικός Κόκκινος Στρατός, που υποστηρίζουν την Παλαιστινιακή υπόθεση, βγαίνουν από αεροσκάφος της Air France και επιτίθενται σε πλήθος περίπου 300 ατόμων με χειροβομβίδες και αυτόματα πυροβόλα.

1990: Η πρώτη μεταμόσχευση ήπατος στην Ελλάδα γίνεται στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης και διαρκεί 5,5 ώρες.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1909: Μπέν Γκούντμαν, αμερικανός κλαρινετίστας, ο «βασιλιάς του σουίνγκ». (Θαν. 13/6/1986)

1926: Θανάσης Βέγγος, ηθοποιός. (Θαν. 3/5/2011)

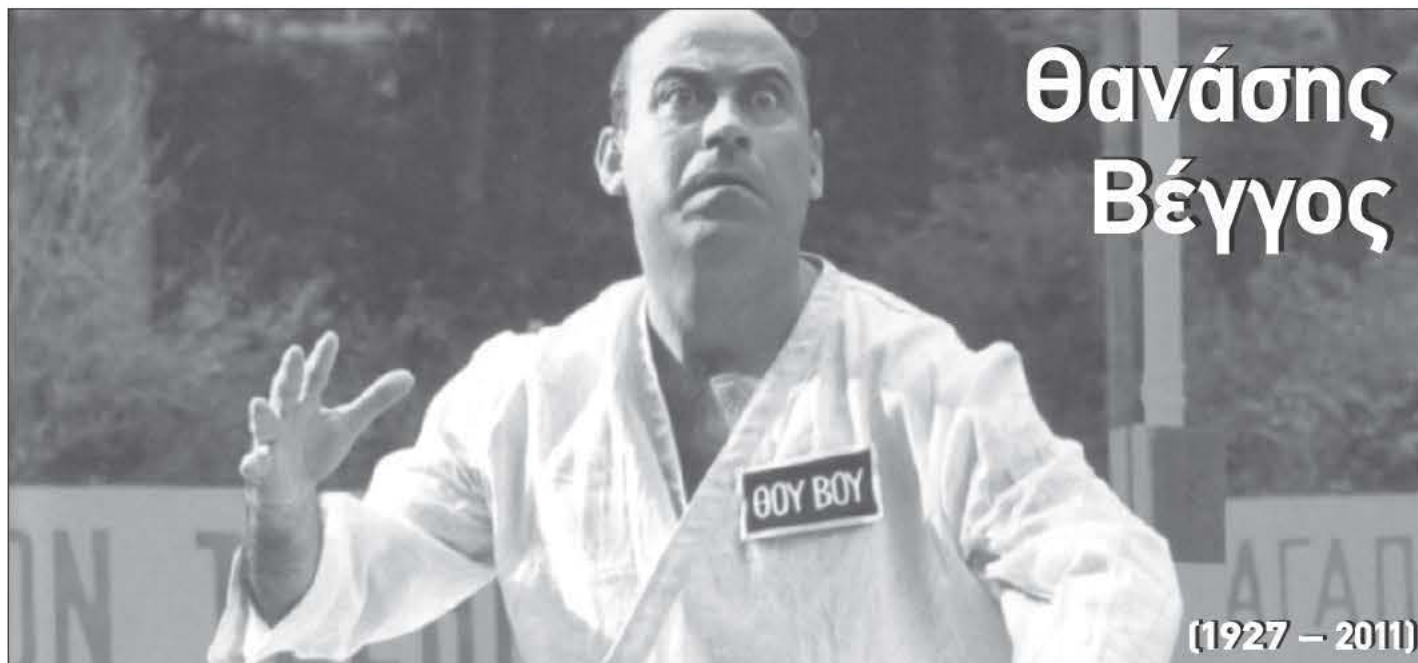
1980: Στίβεν Τζέραντ, διεθνής άγγλος ποδοσφαιριστής, σημαία της Λίβερπουλ, με την οποία αγωνίζεται από το 1987, όταν πήγε στα τμήματα υποδομής της ομάδας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1431: Ζαν Ντ' Αρκ, (Ιωάννα της Λωραίνης), εθνική ηρωίδα της Γαλλίας και Αγία της καθολικής εκκλησίας. (Γεν. 6/1/1412)

1778: Βολτέρος, φιλολογικό ψευδώνυμο του Φρανσουά Μαρί Αρουέ, γάλλος συγγραφέας και διανοούμενος. (Γεν. 21/11/1694)

1826: Παλαιών Πατρών Γερμανός, κατά κόσμον Γεώργιος Κόζης, ο μητροπολίτης που ύψωσε το λάβαρο της Ελληνικής Επανάστασης. (Γεν. 25/3/1771)

Ένας από τους πιο δημοφιλείς κωμικούς του ελληνικού κινηματογράφου. Ταυτίστηκε με την εικόνα του αεικίνητου ανθρώπου («τρέχω σαν τον Βέγγο»), ενώ η ατάκα του «καλέ μου άνθρωπε!» τον χαρακτήρισε προσωπικά, καθώς ξεχώρισε για το ήθος και τη σεμνότητά του.

Ο Θανάσης Βέγγος γεννήθηκε στο Νέο Φάληρο, στις 29 Μαΐου του 1927. Ήταν μοναχοπαίδι του Βασίλη και της Ευδοκίας Βέγγου. Ο πατέρας του ήταν υπάλληλος στην Εταιρεία Ηλεκτρισμού και ήρωας της αντίστασης. Μετά τον πόλεμο εκδιώχθηκε από τη δουλειά του, εξαιτίας των πολιτικών του φρονημάτων. Έτσι, ο Θανάσης άρχισε να εργάζεται από μικρός για να βοηθήσει την οικογένειά του. Για πολλά χρόνια ασχολήθηκε με την επεξεργασία δερμάτων, ενώ παράλληλα έκανε διάφορα μικροεπάγγελματα στη γειτονιά του.

Κατά τα παραγμένα χρόνια του εμφύλιου εξορίστηκε στη Μακρόνησο. Εκεί γνώρισε και τον άνθρωπο που έμελλε να αλλάξει τη ζωή του, τον Νίκο Κούνδουρο. Το 1954 έκανε την πρώτη του εμφάνιση στον κινηματογράφο, στην ταινία του σκηνοθέτη Μαγκιά Πόλις και για τα επόμενα πέντε χρόνια έπαιξε μικρούς ρόλους σε ταινίες που άφησαν εποχή, δείχνοντας το μεγάλο και έμφυτο ταλέντο του.

Ο Θανάσης Βέγγος δεν σπούδασε υποκριτικά. Το 1959 πήρε άδεια ασκήσεως επαγγέλματος ηθοποιού, όχι από Σχολή, αλλά ως εξαιρετικό ταλέντο, με εξετάσεις σε ειδική επιτροπή. Την ίδια χρονιά έκανε

και το θεατρικό του ντεμπούτο, στην επιθεώρηση Ομόνοια πλατς πλουτς, δίπλα στους Νίκο Ρίζο και Γιάννη Γκιωνάκη.

Την περίοδο αυτή εμφανίστηκε σε μερικές από τις πιο ιστορικές ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου, όπως Ο δράκος, Διακοπές στην Αίγινα, Μανταλένα, Ο Ηλίας του 16ου, Ποτέ την Κυριακή. Ο πρώτος του μεγάλος ρόλος είναι μαζί με τον Νίκο Σταυρίδη στην ταινία Οι δοσατζήδες του 1960. Τα χρόνια που ακολούθησαν συνεργάστηκε, κυρίως, με τον σκηνοθέτη Πάνο Γλυκοφρύδη και ανέπτυξε τον τύπο του νευρικού, αεικίνητου ανθρώπου, που τον καθιέρωσε. Έγινε ιδιαίτερα αγαπητός στο ελληνικό κοινό, με ταινίες όπως Ψηλά τα χέρια, Χίτλερ, Μην είδατε τον Παναή, Ζήτω η τρέλα, Πολυτεχνίτης και ερημοσπίτης.

Το 1964 ίδρυσε τη δική του εταιρία παραγωγής ΘΒ - Ταινίες Γέλιου. Έως το 1969, συνεργαζόμενος με τον Πάνο Γλυκοφρύδη και τον Ερρίκο Θαλασσινό, αλλά και σκηνοθετώντας ο ίδιος κάποιες φορές, γύρισε τις καλύτερες κατά γενική ομολογία ταινίες του, όπως τις Φανερός πράκτωρ 000, Τρελός, παλαβός και Βέγγος, Ποιος Θανάσης;, οι οποίες πρόσφεραν άφθονο γέλιο με τον σουρεαλισμό τους και τις τρελές ατάκες του πρωταγωνιστή τους. Ωστόσο, παρά την εμπορική και καλλιτεχνική τους επιτυχία, οι ταινίες αυτές οδηγούν την εταιρία του Βέγγου σε κλείσιμο και τον ίδιο σε οικονομική καταστροφή.

Το 1971 η στενή σχέση του με τον σκη-

νοθέτη Ντίνο Κατσουρίδη τον οδηγεί σε θρίαμβο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, με την ταινία Τι έκανες στον πόλεμο, Θανάση;. Κοινό και κριτική τον αποθεώνουν και αποσπά το βραβείο Α' ανδρικού ρόλου. Έναν χρόνο μετά, ο ρόλος του στην ταινία Θανάση, πάρε το όπλο σου! του χαρίζει ένα ακόμη βραβείο Α' ανδρικού ρόλου.

Τη δεκαετία του '80 αποσύρεται από το σινεμά και κάνει λίγες βιντεοταινίες. Θα επιστρέψει στον κινηματογράφο το 1991, με την ταινία Ήσυχες μέρες του Αυγούστου του Παντελή Βούλγαρη. Η ερμηνεία του έχει πια διαφοροποιηθεί, είναι χαμηλών τόνων, αλλά μεγάλης εκφραστικότητας. Το 1995 συμμετείχε στην ταινία Το βλέμμα του Οδυσσέα, του Θόδωρου Αγγελόπουλου, ενώ κορυφαία στιγμή υπήρξε ο ρόλος του στο Όλα είναι δρόμος του 1998. Την περίοδο αυτή εμφανίστηκε επίσης στην Επίδαυρο, το 1997 στο ρόλο του Δικαιόπολι στους Αχαρνές και το 2001 στην Ειρήνη του Αριστοφάνη με μεγάλη επιτυχία.

Στην τηλεόραση, ο Θανάσης Βέγγος εμφανίστηκε στις σειρές Βεγγαλικά (ΕΡΤ, 1988), Ασυνόμιος Θανάσης Παπαθανάσης (ΑΝΤ1, 1990), Περί ανέμων και υδάτων (Μega, 2002), Έρωτας, όπως έρημος (NET, 2003), Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου (ΑΝΤ1, 2006) και Η Θεσσαλονίκη της νοσταλγίας μας (ΕΤ3, 2009).

Ο Θανάσης Βέγγος ήταν παντρεμένος με την Ασμίνα Βέγγου, με την οποία απέκτησε δυο γιους κι έζησε μαζί της μέχρι το τέλος της ζωής του, στις 3 Μαΐου του 2011.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Αναμορφώνουν το πολιτικό σκηνικό

Παρά την προσπάθεια των αστικών επιτελείων να πείσουν για το αντίθετο, η κρίση στην Ελλάδα και την Ευρωζώνη παραμένει δύσκολα διαχειρίσιμη και οι ανταγωνισμοί μεγαλώνουν. Όχι μόνο ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, που «βασανίζονται» να σώσει το καθένα τα δικά του μονοπώλια, αλλά και μέσα στην ίδια την Ευρωζώνη. Στη βάση αυτή αναπτύσσονται φυγόκεντρες

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

τάσεις στην Ευρωζώνη και από τμήματα της αστικής τάξης καλλιεργείται ο «ευρωσκεπτικισμός». Το βάθος της οικονομικής κρίσης έχει

αντανάκλαση στο πολιτικό σύστημα. Η λαϊκή δυσαρέσκεια για τα μέτρα μεγαλώνει σε όλη την καπιταλιστική Ευρώπη. Η ΕΕ θολώνει και

απαξιώνεται στα μάτια των λαϊκών στρωμάτων, χωρίς αυτό να σημαίνει και αμφισβήτηση της εξουσίας των μονοπωλίων. Παραδοσιακά

αστικά κόμματα εξαφανίζονται ή επαναπροσδιορίζουν τις συμμαχίες τους για να παραμείνουν στο παιχνίδι της διακυβέρνησης.

Η αστική τάξη ξέρει καλά πως ακόμα κι αν έρθει ανάπτυξη, θα είναι πρόσκαιρη και αναίσιμη. Οτι δεν πρόκειται να απορροφήσει τις συνέπειες που είχε για τα λαϊκά στρώματα η μεγάλη καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, με πρώ-